

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklesiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XVIII. Quomodo Occidentalium partium Imperator petiit à fratre, ut mitterentur, quid de Athanasii Paulique depositione rationem redderent, & quomodo missi ab Oriente aliam fidei formulam ediderunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

νίξεν τὰς ἐκκλησίας· καὶ ὅτι τῶν πῖσιν λελι-
 θότως ᾤσα χαράθησαν. ἐπὶ ᾧ ὡς καὶ τὰ ἐν
 τῆσδε παλαιᾷ πρᾶξι, ἐκ συναρπαγῆς
 ἐγγένοι, δια τὸ ἐκ μονομερείας τὰ ἐν τῷ
 μαρεῶτι ὑπομνήματα πεπεράχθαι· ἔμην
 ἀλλὰ καὶ τὰ κτ' ἄρσενιον, φανερώς συκο-
 φανία ἐδέδεικτο· ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα
 δια πλείονων, ὁ ἰεὺς τοῖς ἐν ἀντιοχείᾳ συν-
 αχθεῖσιν ἐγραφε παρεθέμεθα δ' ἂν καὶ τὰς
 πρὸς ἰεὺς ἐπιστολάς, καὶ τῶν παρ' αὐτῶν,
 εἰ μὴ τὸ πολυεπὲς αὐτῶν μήκῃ ἐκόλυσε·
 (καὶ μὲν οἱ τῆς μακεδονικῆς αἰρέσεως,
 ἔκαστος καὶ ἡδὴ πρῶτον ἐμνημονεύσασκεν, τὰς
 πρὸς ἰεὺς ἐπιστολάς ἐν τῇ συναγωγῇ τῶν
 συνόδων οὐκ ἔθηκεν· καίτοι τὴν πρὸς τῶν ἐν
 ἀντιοχείᾳ πρὸς ἰεὺς ἐπὶ παρελάτῃ τῆσδε
 συνόδου ἀπὸ ποιῶν ἐν οἷς μὴ γὰρ αἱ τῶν συν-
 ὁδῶν ἐπιστολὰς σιγῶσιν ἢ ἀθετῶσι τὸ ὁμοῦ-
 σιον, ταύτας ἀπεδύωσεν ᾤσα τῆσδε·) τὰς δὲ
 ἐναντίας, ἐκὼν ὑπερβαίνει· τὰς αὐτὰ μὴ
 πρὸς τῶν μετ' ἐπολὺ δὲ καὶ Παῦλῳ ἐκ
 τῆς Θεσσαλονικῆς ὑποκειμένου· εἰς τὴν
 Κόρινθον ἀπαίρειν, ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν ἀφίκετο·
 ἀμφὼ ἐν ταῖς καθ' ἑαυτὸς γνώμασι καθι-
 σῶσι τῶν ἐκεί βασιλεῖ.

A natur. Questus est item, regulam fidei
 clanculo ab ipsis adulterari. Præterea
 quæ olim apud Tyrum gesta essent, per
 dolum ac fraudem acta esse, cum mo-
 numenta gestorum in Marcote, ex altera
 tantum parte composita esse noscantur:
 sed & quæ de Arsenii cæde objecta es-
 sent, ea manifestissimæ convicta esse ca-
 lumnix. Hæc & ejusmodi alia, ad Epi-
 scopos Antiochiæ congregatos Iulius
 pluribus verbis perscripsit. Porro tam
 epistolas ad Iulium scriptas, quam re-
 sponsonem ipsius Iulii libens hoc loco
 apposuisssem, nisi earum prolixitas me
 ab hoc consilio revocasset. Sabinus qui-
 dem Macedonianæ sectator hæreseos,
 cujus jam antea mentionem feci, in
 collectione gestorum synodaliū, epi-
 stolas Iulii neutiquam intexuit: tametsi
 eam minime prætermiserit, quam Epi-
 scopi Antiochiæ collecti ad Iulium scri-
 psere. Verum Sabinus ita semper facere
 consuevit. Nam si quæ forte synodales
 epistolæ vocem consubstantialis aut re-
 ticeant, aut omnino rejiciunt, eas stu-
 diose operi suo inserit: contrarias vero
 sciens ac prudens silentio transilit. Sed
 de his satis. Non longo post tempore,
 Paulus Thessalonica Corinthum se per-
 gere simulans, in Italiam navigavit. Am-
 bo igitur earum partium Imperatori
 causam suam exponunt.

Κεφ. ιη΄.

Ὡς δὲ τῶν ἰσχυρίων βασιλεὺς ἐξήντησε πρὸς τὸ ἀδελφὸν πρι-
 φθῆναι τὰς λόγους δώσαντας τῆς Παύλου· καὶ
 ὅτι ἑτέραν οἱ πεμφθέντες ὑπεγράψαν ἑκάστην
 πίστως.

Ὁ δὲ τῶν ἰσχυρίων μερῶν βασιλεὺς
 γνῶσ τὰ καθ' ἑαυτὸς ἰδιοπαθῆ καὶ
 πρὸς τὸν ἀδελφὸν γράμματ' ἀπαπέμ-
 πται, δηλών τρεῖς ἐπισκόπους πεμφθῆναι παρ'
 αὐτὸν, τὰς λόγους δώσαντας τῆς Παύλου καὶ
 Ἀθανασίου καθαιρέσεως καὶ πέμπον· (ναρ-
 κισσοῦ καὶ κίλιξ, καὶ θεόδωρος ὁ Ἰραξ, καὶ μά-
 ριος καλχηδόνου, καὶ μαρκῆ ὁ Σύρος· οἱ
 πρὸς πρῶτον ἀφ' ἑαυτῶν, τοῖς μὴ πρὸς ἀθανά-
 σιον ἔδαμῶς εἰς λόγους εἰσεῖν κατεδέξαν-
 το· τὴν δὲ ἐν ἀντιοχείᾳ ἐκλήθεισαν πῖσιν ὀπα-
 κηφάμφοι, ἑτέραν δὲ συγκατήσαντες, ἐκ-
 δέδωκαν τῶν βασιλεῖ κωνσταντῶν ἐν τέτοις
 ἔσαν τοῖς ῥήμασιν.

C A P. XVIII.

Quomodo Occidentalium partium Imperator
 petit à fratre, ut mitterentur qui de Athanasii
 Paulique depositione rationem redderent: &
 quomodo missi ab Oriente, aliam fidei
 formulam ediderunt.

AT Imperator Occidentalium par-
 tium, cum ea quæ perpeffi fuerant
 cognovisset, condoluit: datisque ad
 fratrem literis, postulavit tres ad se
 Episcopos mitti, qui de Pauli atque A-
 thanasii depositione rationem redde-
 rent. Missi sunt igitur Narcissus Cilix,
 Theodorus Thrax, Maris Chalcedo-
 nensis, & Marcus Syrus. Qui cum ve-
 nissent, congregati quidem cum Athana-
 sio recusarunt. Fidem verò Antiochiæ
 promulgatam penes se occultantes, al-
 teram fidei formulam à se compositam
 Constanti Augusto obtulerunt, cujus
 hæc sunt verba.

Alia fidei expositio.

Credimus in unum Deum Patrem omnipotentem, conditorem & opificem omnium: ex quo omnis paternitas in cælo & in terris nominatur. Et in unigenitum eius filium, Dominum nostrum Iesum Christum; qui ex patre genitus est ante omnia sæcula: Deum ex Deo, lumen ex lumine: per quem omnia facta sunt in cælo & in terris, visibilia simul & invisibilia: qui verbum est ac sapientia, vita & lux vera. Qui in novissimis diebus propter nos homo factus est, natusque ex sancta Virgine: Crucifixus etiam est ac mortuus & sepultus. Tertia vero die resurrexit à mortuis & ascendit ad cælos: sedetque ad dexteram Patris, & in fine sæculorum venturus est, ut iudicet vivos ac mortuos, & unicuique pro operibus suis mercedem reddat. Cujus regnum interminabile permanens est in infinita sæcula. Sedebit enim ad dexteram patris non solum in hoc sæculo, verum etiam in futuro. Et in Spiritum sanctum, hoc est in Paracletum, quem Dominus pollicitus Apostolis, post assumptionem suam in cælum misit, ut doceret illos ac suggereret omnia. Per quem etiam sanctificabuntur animæ eorum qui sincere in ipsum crediderint. Illos autem qui dicunt ex eo quod non erat extitisse filium Dei; & ex alia substantia, non autem ex Deo: & tempus aliquando fuisse cum non esset, Ecclesia Catholica alienos esse statuit. Cum hæc Imperatori multisque aliis tradidissent, nulla amplius re gesta discesserunt. Porro cum inter Occidentales adhuc & Orientales esset indiscreta communio; Sirmii, quæ civitas est Illyrici, alia hæresis exorta est. Nam Photinus qui ejus loci Ecclesiis præsidebat; ortus ex minore Galatia, & Marcelli ejus qui episcopatu dejectus fuerat, olim discipulus, magistri sui insistens vestigiis, filium Dei nudum ac simplicem esse hominem prædicavit. Sed de his plura suo loco dicemus.

A

Ἄλλη ἔκθεσις.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα Θεόν, πάτριον παντοκράτορα, κτίστην ἢ ποιητὴν τῶν πάντων, ὃς ἔχει πάντα πατέρα ἐν ἑρανοῖς ἢ ἐπὶ γῆς ὀνομαζόμενος, καὶ εἰς τὸν μονογενῆ αὐτοῦ υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν πρὸ πάντων τῶν αἰώνων ἐκ τοῦ πατρὸς ἡρηθέντα Θεὸν ἐκ Θεοῦ. Φῶς ἐκ φωτός δι' ἃ ἐγένετο τὰ πάντα ἐν τοῖς ἑρανοῖς καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ τε ὄρατα καὶ τὰ ἀόρατα, λόγον ὄντα, καὶ ὁμοῦν καὶ ὁμοῦν, καὶ ὁμοῦν τὸν ἐπὶ ἑσχάτων τῶν ἡμερῶν δι' ἡμᾶς ἐνανθεωπησάντα, καὶ ἡρηθέντα ἐκ τῆς ἀγίας παρθένης τὸν σαρωθέντα, καὶ ὀλοθανόντα, καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνεληλυθότα εἰς τὰς ἑρανας, καὶ καθεδόντα ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, καὶ ἐρχόμενον ἐπὶ σωτηρίας τῶν αἰώνων, κείμενον ζωῆς καὶ νεκρῶν, καὶ ὀλοθῆναι ἐκάστω καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ: ἢ ἡ βασιλεία ἀκατάπαυστος ἔσται διαμνῆναι εἰς τὰς ἀπείρους αἰώνας. ἔσται καὶ καθεζόμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς, ἢ μόνος ἐν τῷ αἰῶνι τρίτῳ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὰ τε τὰ ὀρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα ὅπως ἐπαγγελία ἡμῶν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς εἰς ἑρανας αὐτοῦ ἀνοδόν, ἀπέστειλε διδάσκαλον καὶ ὑπομνησάμενα πάντα δι' ἃ καὶ ἀγαθῶν αἰ τῶν εἰδικρινῶς εἰς αὐτὸν πεπεσυκότων ψυχῶν τὰς ἡλεγονίας ὃς ὄκονταν τὸν υἱὸν ἢ ὃς ἑτέρας ὑποστάσεως, καὶ μὴ ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ἢ ποτε χερόν, ὅτε ὄκον, ἀλλοθίους οὐδὲν ἢ καθολικὴ ἐκκλησία ταῦτα ἐπέδωκεν τῷ βασιλεῖ, καὶ πολλοῖς ἑτέροις ἐκδόντες, ἔδεν πλέον ἀνὴρ ἁγίος ἀνεχώρησαν ἀδελφοὺς τοῖνυ ἐπὶ τυγχάνουσης τῆς μετὰ τῶν ὀυλικῶν τε καὶ ἀνατολικῶν κοινωσίας, ἐπιφύη ἐν σιερμῖα, πόλις ἢ αὐτῶν ἰλλυριῶν ἀρεσις ἑτέρα. Φωσινὸς γὰρ τῶν ἐκεῖ ἐκκλησιῶν πρὸς ὡς, ἡμῶν τῆς μικρῆς γαλατίας μαρκέλλης τὸ τε καθηρημένε μαθητῆς, ἀναλαθῶν τῷ διδασκάλῳ, υἱὸν ἀνθρώπου, τὸν υἱὸν ἐδογμασέ καὶ ἀεὶ μὲν τρίτῳ καὶ χώραν ἐξέμεν.